Anelse om Skønhedskonkurrencen, før de gennem Dansk Kvinderaad fik Meddelelse derom. Der vil nu blive truffet energiske Forholdsregler for at forhindre denne uhørte Skandale.

Dansk Kvinderaads Møde bliver Fredag den 6. April Kl. 7½, i Dansk Kvindesamfunds Lokaler, hvor alle Oplysninger vil blive fremlagte. Senere vil „Kvinden og Samfundet" indeholde udførligere Meddelelse om denne Sag.

Bestyrelsen.

Baronesse Dahlerups patenterede Bomulds-Madrasser.

Enhver københavnsk Husmoder, som ikke er saa heldig at bo i en Villa eller i en Stueetage, ved af Erfaring, hvorledes Madrasserne er Ens Smertensbørn ved de aarlige Hovedrengøringer. Det overstiger som oftest Kræfter og Evne at transportere dem ned i Gaarden til Luftning og Bankning, — om da ellers Gaarden egner sig dertil, — og den Udrensning, der foretages i selve Værelset, er saa illusorisk som vel muligt; vi kender alle det Syn, naar det udbankede Støv daler ned og atter lægger sig til Leje i de gamle Folder.

Denne huslige Sorg, som kan have vidtrækkende Følger, kan imidlertid nu, takket være Baronesse Dahlerups Opfindsomhed og utrættede Energi, afhjælpes paa den bedst mulige Maade. Hun er bleven ved med sine Forsøg paa at fremstille et *sundt, renligt* og *behageligt* Leje, indtil det er lykkedes hende at bringe en Madras i Handelen, som tilfredsstiller alle disse Fordringer.

Hendes Madrasser er forarbejdede paa en saadan Maade, at de er elastiske og dog faste i deres Form; de kan vaskes gentagne Gange, som man vasker et Lagen, uden at miste nogen af deres gode Egenskaber. Bomuld er en daarlig Varmeleder; Madrassen er derfor varm om Vinteren og kølig om Sommeren. Det har vist sig, at Børn ligger særligt roligt paa Bomuldsmadrasser, ligesom disse jo ogsaa i andre Henseender egner sig bedre til Børn end noget andet Underleje. De anbefales ogsaa varmt af mange af vore Læger. Udsalget er nu i Nygade 7, hvor enhver kan tage den smagfulde Udstilling af dem i Øjesyn. Prisen er ikke høj i Sammenligning med hvad en Krølhaarsmadras koster — og ved at benytte dem faar man ikke alene et godt og behageligt Sengeleje, men man slipper for det aargamle Støv med alle dets ubehagelige Følgesvende.

n.

Kvindernes Fredsforening i Paris.

Prinsesse Wiszniewska, Præsident for „la Ligue des Femmes pour le Désarmement international", beder mig meddele, at Indenrigsministeren har givet Tilladelse til, at denne Kvindernes Fredsforening for Fremtiden bærer Navnet: *Alliance universelle des Femmes pour la Paix,* da Ordet *Désarmement* (Afvæbning) har været Genstand for falsk Fortolkning.

I Anledning af Udstillingen udsender den franske Komité for denne Forening følgende Opraab til Kvinder i alle Lande:

„Spørgsmaalet om almindelig Fred og Afvæbning er det, som for Tiden optager Tanken hos Aarhundredets mest oplyste Aander. For første Gang maaske samles baade Regeringerne og Folkene til en fælles Bestræbelse for Fredsideerne, for at sikre de internationale Stridigheder en menneskekærlig Løsning.

I denne Bevægelse har Kvinderne forstaaet Vigtigheden af deres Rolle som Hjemmets Vogtere, Ungdommens Opdragere og som Medarbejdere paa det sociale Spørgsmaals Løsning. Derfor maa de heller ikke være uvirksomme, men arbejde med til en bedre Fremtids Komme.

Disse Ideer har været Anledningen til Dannelse af talrige Kvindeforeninger med det Formaal at arbejde for international Solidaritet og imod Krigen. I alle Lande, i de fleste Stater har „Alliance universelle des Femmes pour la Paix" dannet Hjælpekomiteer, som er knyttet til Moderforeningen, hvis Bureau er i Paris, og hvis stadige Virksomhed giver lykkelige Resultater, saa at Tilhængerne naar op til Millioner, der udgør en Venskabspagt mellem de forskelligste Nationaliteter, der forpligter sig til at arbejde med paa det fælles Værk.

Men Virksomhedsfeltet er saa stort, den praktiske Anvendelse af Ideen medfører endnu saa mangfoldige Vanskeligheder, at Nødvendigheden af en fælles Forstaaelse om en nøjere Udvikling af Fredsprogrammet er nødvendig. Det er derfor paa Initiativ af Organisationskomiteen, at vi har besluttet at indbyde til en stor international Kongres i September i Paris i Anledning af Udstillingen 1900, alle dem, som vil arbejde med til en afgørende Forstaaelse mellem Nationerne til den væbnede Freds og Krigens Undertrykkelse.

For at Princippet om Verdensfreden kan komme ud af Utopiernes Omraade, maa man omhyggeligt studere de mest praktiske Midler, hvormed Krigens Aand hos de kommende Slægter kan blive en menneskekærlig Fredens Aand. Dette Arbejde til Moralens Fornyelse, hvortil Kvinder kan bidrage saa meget, vil ikke kunne blive virksom uden ved en oplyst Propaganda paa en Maade, som baade er videnskabelig og human. Det kommer derfor an paa at vælge mellem Fredsspørgsmaalets forskellige Punkter de, som særlig egner sig for Kvinders Virksomhed. Derfor optager vi paa vor Kongres alle de Spørgsmaal i Familie- og Samfundslivet, paa hvilke Kvinden kan gøre sin moralske Indflydelse gældende med Hensyn til Verdensfreden.

Vi beder derfor om alle Kvinders Tilslutning til denne Kongres for Fredsopdragelse, hvis Værk uløselig er knyttet sammen med den sociale Fornyelses Værk.

Vi paakalder enhver god Vilje. Der er vistnok ikke en eneste Kvinde paa Jorden, som ikke i sin Omgangskreds kan skaffe Fredsideerne Indpas; deraf afhænger Menneskehedens Fremtid. Vi henvender os ligeledes til alle retskafne Mænd, til alle Tænkere, til Lærere og Samfundsfilosofer, at de vil staa os bi med deres værdifulde Hjælp, og give os gode Raad.

Alle de, som interesserer sig for dette vigtige humane Værk for Menneskehedens Fremtids Skæbne, bedes arbejde med os og broderlig forene sine Kræfter med vore. Det er saaledes vi i en nær eller fjern Fremtid kan gøre Ende paa de Ulykker, som Hadet og Krigen volder, og paa den blodige Fortids Ruiner bygge det ny Tempel, helliget Arbejdet, Kærligheden og Freden." —

Mænd og Kvinder, som har Interesse for Fredssagen, og som mulig alligevel opholder sig i Paris sidst i September, anmodes indtrængende om at deltage i denne Kvindernes Fredskongres, som vil vare i tre Dage og hvortil Adgangen koster 10 fr. Dag og Sted er endnu ikke fastsat, men det skal senere blive bekendtgjort.

Matilde Bajer,
f. Schlüter,
Vicepræsident.

Vaske- og Rengøringskonernes Fagforening

stiftedes den 15. Februar 1900. Det er naturligt, at det er de dygtigste og mest energiske, som har stiftet Foreningen, fordi de uden at frygte for at blive arbejdsløse tør forlange en ordentlig Løn for deres Arbejde. Lønnen for en Arbejdsdag paa 11 Timer er 2 Kr. plus Kosten, og 25 Øre for hver Times Overarbejde. Paa egen Kost er Arbejdslønnen 3 Kr. pr. Dag og 30 Øre for hver Overarbejdstime. En Nats Arbejde med 1 Kr. mere end en Dags Arbejde. — Nu faar mange Koner kun 1,50 i Dagløn altsaa 9 Kr. om Ugen. Enhver Husmoder, som ved lidt om, hvad det koster at leve, maa kunne indse, at 9 Kr. om Ugen er utilstrækkelig til at skaffe Husleje, Brændsel og Føde til en Enke med Børn; og en stor Del af disse Kvinder er Enker, som skulle forsørge en Børneflok. —

Kampen for, at Kvinder kan naa frem til at leve af eget Arbejde, har været et Hovedpunkt i Kvindesagsarbejdet her i Landet, derfor bør Kvindesagsvenner støtte disse Kvinder, som nu ved at slutte sig sammen søger at sikre sig en ordentlig, men kun fuldt ud rimelig Løn for deres Arbejde. Den Husmoder, som har Brug for en dygtig Kone, anbefales at henvende sig til Fagforeningen; og den Husmoder, som allerede har en Kone, hun er tilfreds med, bør betale hende den Løn, som Fagforeningen forlanger, og anbefale hende at indmelde sig i Foreningen. De kvindelige Fagforeninger har en social Opgave at løse, derfor bør vi møde dem med Forstaaelse, og enhver Kvindesagsven bør støtte dem efter Evne.

Foreningens Formand, Fru Olivia Hansen, bor Prinsessegade 47 B. 5. Sal, København C. Hver Mandag Aften Kl. 7—9 træffes hun i Rømersgade 22.

Birgithe Berg-Nielsen.

Natkjoler.

I *Medium* uden Besætning **3,00**
i str. *Demity* uden do **3,75**
i Tvill uden do **4,00**
forkrøllede og tilsmudskede Natkjoler, som har været sendt til Udvalg eller benyttet til Vinduespyntning sælges betydelig billigere.

(Damernes egne Stoffer modtages til Syning).

Forretningen lukkes Kl. 6.

Anna Lindgreen,
Knabrostræde 4,
(lige ved Nygade).

Bør Tjenestepigen kaldes Frøken?

Det at Frøken Christensen paa Mødet i Onsdags om Tjenestepigesagen frabad sig at blive kaldt Frøken, maa sikkert mere betragtes som en Høflighed, da jeg ikke kan tro andet, end at Frøken Christensen, som er Fremskridtskvinde, absolut maa billige, at deri ligger for en stor Del det Svælg, som er imellem Handelsdamerne og Tjenestepigerne. Principalen siger Frøken til den unge Pige i Forretningen, kan saa ikke Fruen sige Frøken til den unge Pige i Husholdningen? Skulde det virkeligt falde for svært, saa kan vi jo begynde med Efternavnet, thi jeg slutter mig fuldstændig til Fru Johanne Meyers Udtalelse paa Mødet i Onsdags, at ens Fornavn kun tilhører ens Familie og intimeste Bekendtskaber. En Fabrikant nævner ikke sine saavel kvindelige som mandlige Arbejdere ved Fornavn.

Nu, lad os ikke give vort Fornavn til andre end dem, som giver os deres tilbage. En Tjenestepige har Krav paa at betragtes lige med andre selvstændige Mennesker. Naar hun for Betaling yder sin Arbejdsevne i Husholdningen, er hun lige berettiget med dem, der tjener deres Erhverv i Forretning, paa Kontor, ved Syning eller

---

hvorledes hun skal faa Magten, Indflydelsen i sin Haand alene.

„Naar man har en saa upraktisk Kone som du, maa man virkelig selv sætte sig ind i Sagerne!" siger hun nogle Aar efter til Broderen. Carl tror, han er en stor Begavelse og forstaar sig paa alt. Han har ikke det fjerneste Begreb om, at han er et viljeløst Siv, som Grethe svøber om sin Finger; og imedens dette er en Kendsgerning, godter han sig i hemmelig Stolthed over, at han til Gavns har taget Rollen *som Herre i sit Hus.* (Dette er desværre et sørgelig korrekt Billede af mange Mænd.)

Grethe bliver bredere og bredere, Anna blegere og blegere. Ud ad til siger Grethe: „Hvor er det Skade, at Carl har faaet en Kone, der er saa lidt for ham! Hun er upraktisk, nervøs, græder hvert Øjeblik og har slet ingen Evne til at tage Initiativet. Det er saamænd et ikke ringe Arbejde for mig altid at skulle staa Carl bi med mine Raad!"

Anna begynder nu stærkt at tvivle paa Emilie Wetherells lovede Apotheose. Hendes elskværdige Eftergivenhed, der skulde have mødt ivrige Protester og resulteret i en Tronsætning for Tid og Evighed fra Mandens Side, bliver derimod med Begærlighed grebet fra andre Steder og behændigt omsat i Umyndiggørelse. Anna, der føler alt glide fra sig, som ser Mandens misbilligende Øje — og den stakkels Mand ved ikke en Gang, at *det ikke er hans eget,* men *Grethes Øje,* det, han ser paa Anna med — Anna, der intet forstaar uden det ene, at hun langsomt glider ned ad en Skraaplan, som føler, at Emilie Wetherell narrede hende, Anna, den fromme og den blide, *er nu bleven irritabel!* „Du, min stakkels Broder, der har haft en saadan Scene!" siger Grethe trøstende. Carl ser ud som et Offerlam. „Naar alt kommer til alt," fortsætter Grethe, „saa er hele Historien den, at naar Folk ikke er af rigtig god Familie, saa maa Simpelheden stikke frem tidligt eller sildigt. Jeg advarede dig den Gang, du endelig vilde forlove dig, det ved jeg, at jeg gjorde!" (Annas længst afdøde Fader havde været en slet lønnet Fuldmægtig paa et Kontor.)

Naar Carl var sammen med Anna, var han ordknap og indesluttet. Det kogte i ham, at han saaledes en Gang havde ladet sig fange, at han havde bundet sig til et Kvindemenneske, der blev mere og mere hysterisk, simpel og Gud ved hvad!

„Sig det nu ikke til Anna," hvisker Grethe til ham, „du ved jo, hvor frygtelig *skinsyg,* hun er paa mig." — — — A propos om Skinsyge, er der næppe noget Ord saa misbrugt som dette. Det kan kyse mangen en Hustru i et Musehul, og af Angst for *at synes skinsyg,* undlader hun tit og ofte at tage sig selv til rette, hvor hun straks burde gøre det. Hun prisgiver derved sin Ejendom for Tyve. Vi mangler endnu Øje for Tyve i moralsk Henseende. Disse har meget mere paa deres Samvittighed end de Stakler, der kører frem og tilbage til Raadhuset i den bekendte Vogn. De stjæler Hjerterne, Fortroligheden og Tilliden. Idet de udfører dette Tyveri — thi baade Hjertet, Fortroligheden og Tilliden tilhørte en anden, var paa Vej til at gives til en anden, der havde Ret til dem — idet de udfører dette Tyveri, gør de det med en saadan Behændighed, at Giverens Hjerte svulmer af Taknemlighed mod dem. Den retmæssige Modtager, der staar i Forventning om Gaven, bliver i Stedet hyllet i en isnende kold Atmosfære. Ikke nok hermed, bliver der stillet den Fordring til den bittert skuffede — for hvem maaske Skuffelsen ikke en Gang er helt klar endnu — at hun fuldstændig skal forstaa at vildlede Omverdenen med Hensyn til de sande Forhold. Grethe vil altid staa der med et medlidende Skuldertræk og insinuere til Carl: at dette nu atter er en af Følgerne af en „simpel Ekstraktion", at man ikke en Gang